

forbi Dragør. Hvis Kommissionens Forslag gennemføres, gaar jeg derfor ud fra, at der vil blive flyttet saa meget af Stofferne bort, at Institutionerne langs Strandvejen ikke er udsat for Følgerne af en Eksplosion. Der ligger en hel Del Skydebomuld i Magasinerne derude, og det er oplyst, at der er intet Sprængstof i det; det vil vel ikke en Gang kunne brænde, naar det ligger i Jordvolden.

Derfor henstiller jeg til Ministeren at overveje, saa snart Kommissionens Forslag er vedtaget og disse Stoffer er flyttet bort fra Magasinerne, da at lade denne Vej blive aaben for Færdselen, og jeg henstiller, at ikke alene Strandvejen aabnes, men ogsaa den saakaldte Refshalevej fra Prinsessegades Forlængelse. Jeg har benyttet Lejligheden i Sommer, da jeg havde Ret til at gaa der, til at faa Medlemmer af de forskellige Partier til at gaa ud og se, hvordan Forholdet er. Og lige meget, hvilket Parti de tilhørte, de indrømmede alle, at der ikke var Spor af Grund til at spærre den Vej. Vi forlanger ikke Ret til Kørsel, men kun til Spadsere og Cykling. Fra Prinsessegade er der ad Refshalevejen til den saakaldte Strandvej vel et Kvarters eller 20 Minutters Gang. Hvorfor ikke aabne den Vej? Man kan spadsere fra Prinsessegade til Laboratoriets Grund; der er ikke afspærret. Men saa møder man midt paa Vejen et gammelt Hus, hvor der staar Toldvagt; det har nemlig tidligere været benyttet som Toldvagt. Spørges der, hvad der holdes Vagt for, siges der, at man skal passe paa, at ingen uvedkommende færdes der. Men naar man siger, at man søger Arbejde paa Refshaleøen, faar man Adgang, og de, som arbejder paa Refshaleøen, kan spadsere den Vej. Gaar man videre, faar man Volden paa den højre Side og en stor Kanal op til Orlogsværftet paa den anden Side. Kanalen er vel en 50 à 100 m bred. Jeg tror ikke, nogen finder paa at svømme over den, og naar man kommer længere ud, til Orlogsværftet, er der spærret af en Soldat. Ingen kan komme den Vej. Derimod fører Vejen gennem Volden ud til den saakaldte Strandvej. Man maa forbavses over, at man spærre den Vej for Befolkningen. Det skulde Militæret ikke gøre. Det er den Slags Ting, som sætter ondt Blød. Folk er overbevist om, at der intet som helst kan ske, men ikke desto mindre bliver der spærret af.

Jeg vil derfor henstille til Forsvarsministeren, at han, naar han nu skal beskæftige sig med Kommissionens Forslag om Flytning, vil tage Hensyn til mine Udtalelser i Kommissionens Betænkning, hvori

jeg henstiller til Ministeren at give Færdselen ad Amager Strandvej fri fra Øresundsvej indefter ind til Prinsessegades Forlængelse.

Jeg tror, Befolkningen vil sige Ministeren Tak for den Gerning, og jeg har heller ikke endnu tabt Troen paa, at det vil ske. Det har før vist sig, at Ministeren og jeg har kunnet arbejde sammen. Da fik vi løst den Sag, vi arbejdede paa, og jeg er sikker paa, at hvis vi virkelig kommer til at arbejde sammen her, vil det ogsaa lykkes os at faa et Resultat ud deraf, saaledes at vi faar fri Adgang fra Prinsessegade ud ad Strandvejen, saa Folk om Sommeren kan gaa ud og lægge sig i Græsset ved Stranden og ikke som nu skal nøjes med at staa og kige derud, fordi der staar en Skildvagt, som siger: Hertil og ikke længere, der er ikke noget, der hedder at komme ud til Stranden!

Saa vil jeg gerne sige blot to Ord om det Spørgsmaal, som der er skrevet og talt saa meget om i de senere Dage, og som ogsaa er nævnt af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Stauning, nemlig Fæstningens Nedlæggelse. Jeg maa sige, de Ting, han fremdrog, forbavtede mig. Vi var ude af se paa Fæstningen i Sommer, og da oplystes der for os, at man ikke monterede den, men at man flyttede Maskiner, Motorer o. s. v. bort og saaledes hver Dag arbejdede paa at nedlægge Fæstningen. Man sagde til os: Der bliver gjort, hvad der kan gøres, men vi har svært ved at finde Plads til de forskellige Maskiner, Kanoner m. m., og derfor gaar man maaske Arbejdet langsommere, end det skulde. Der er jo ingen, der vil have Voldene revet ned, det er vi enige om alle sammen; men vi er ogsaa alle sammen enige om, at Loven skal ske Fyldest, og at Fæstningen skal nedlægges. Men det ærede Medlem oplyste nu, at den blev monteret, og det faldt mig for Brystet, for hvis det er rigtigt, har vi altsaa faaet forkerte Oplysninger. Det er ganske naturligt, at den Sag vil vi ikke lade ligge; det vil naturligvis blive undersøgt, om det ærede Medlem virkelig har Ret, og saa meget formaar Militærkommissionen dog, at den har Ret til at tage derud, hvad Dag den vil, og undersøge Sagen. Men jeg kan ikke tro, det forholder sig, som der er sagt; jeg haaber imidlertid snart at faa at høre, hvad Ministeren har at svare dertil.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.